

ŠVP Mateřská škola Na Zvoničce, 8. téma: **MÁME RÁDI ZVÍŘÁTKA**

- vzdělávací nabídka pro DUBEN (věk 3 – 4)

Volně žijící zvířata v přírodě

Bajky o zvířatech

Ježek a myška

Jednou prožívala zvířátka v lese časy, kdy neměla moc jídla. Nejvíc jídla měl ježek. Malá myška, která bydlela pod starým dubem, měla už velký hlad. Proto zašla za ježkem. Ježek jí otevřel a zeptal se: „Co potřebuješ, myško?“

„Dej mi prosím nějaké jídlo.“ Ale ježek odpověděl: „Nic ti nedám, měla sis nasbírat jídlo sama.“ Myška se naštvala a odešla. Přešel rok a ježkovi došly zásoby. Najednou někdo zazvonil u myšky. Myška otevřela a zeptala se: „Co potřebuješ ježku?“ A ježek říká: „Myško, prosím dáš mi jídlo, zásoby mi došly?“

„Nic ti nedám, ty jsi mi taky nic nedal.“ Ježek se zarazil a šel domů. Pak si uvědomil, že byl na myšku zlý. Tak se jí šel omluvit. Myška omluvu přijala a udělali si společnou večeři.

Poučení: Nikdy nebuď zlý na přátele, jinak se ti to vrátí.

Liška a čáp

Jednou pozvala liška čápa na hostinu. Uvařila dobrou kaši a trochu jí dala na mělký talířek. Pobízela čápa: "Jez, čápe, jen jez! Jiné jídlo nebude." Čáp sem tam kloval po talířku. Ale nic do zobáku nemohl nabrat. Zatím liška kaši lízala a lízala. Za chvíli na talíři nic nezbylo. Liška snědla kaši sama. Čáp řekl: "Zítra budu vařit zase já. Zajdi ke mně na oběd, liško!" Druhý den přišla liška k čápo. Čáp dal jídlo do láhve. Řekl: "Jez, liško, jen jez! Jiné jídlo už nebude." Jídlo pěkně vonělo. Liška čichala a olizovala se. Pobíhala kolem láhve, ale do láhve nemohla. Zatím čáp zobákem nabíral a nabíral. Za chvíli v láhvi nic nezbylo. Čáp snědl všechno sám. Liška se zlobila. Myslíla, že se nají na celý týden. Teď půjde domů hladová.

Poučení: Vždy se spravedlivě rozděli s kamarády.

Zajíc a želva

Zajíc se jednou chlubil, že umí běhat rychleji než kdokoli jiný. Neustále si dobíral želvu a vysmíval se jí, že je tak pomalá. Jednoho dne mu rozzlobená želva povídá: „Jen nebuď tak nafoukaný. Nikdo nepochybuje o tom, že jsi rychlý, ale i tebe může jednou někdo předběhnout!“ Zajíc se rozesmál.

„Předběhnout mě? A kdo? Ty určitě ne! Vsadím se, že nikdo na světě nade mnou nevyhraje, tak jsem rychlý. Tak co, zkusíš to?“

Želva, znechucená tím, jak se zajíc vytahuje, přijala jeho výzvu. Společně vyznačili trasu závodu a druhého dne za úsvitu se postavili na startovací čáru. Zatímco se želva pomalu vlekla, zajíc ospale zíval. Když viděl, jak je jeho soupeř pomalý, rozhodl se, že si ještě vstoje chvíli zdřímne. „Běž si svým tempem,“ řekl. „Já si zatím trochu zchrupnu a stejně tě za minutu dohoním.“

Zajíc se probрал ze spánku a rozhlédl se, kde je želva. Jenže ta byla jen kousek dál, měla za sebou sotva třetinu trasy. Zajíc si s úlevou vydechl a rozhodl se, že se stihne ještě i nasnídat. Vypravil se na zelí, které zahlédl na blízkém poli. Po těžkém jídle se mu na hřejivém sluníčku začala klížit víčka. Bezstarostně pohlédl na želvu, která už byla v polovině trasy. Rozhodl se, že si ještě zdřímne a až se probudí, předběhne želvu a zazáří jako vítěz.

Smál se pro pomyšlení na to, jak se želva zatváří, až uvidí, jak jí předbíhá. V tom však tvrdě usnul a brzy spokojeně oddychoval.

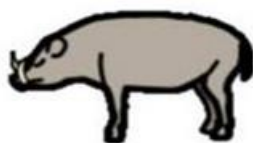
Sluníčko začalo klesat za obzor a želva, která se od rána trmácela za vítězstvím, byla už jen kousíček od cíle. Zajíc se najednou probudil. V dálce zahlédl, jak se želva ze všech sil snaží. Vyskočil a utíkal, co mu síly stačily, s vyplazeným jazykem sotva lapal po dechu. Chybělo málo a byl by v cíli první. K vítězství mu chyběl jeden jediný krok, a tak zvítězila želva. Chudák zajíc. Unavený a zahanbený klesl na zem za želvou, která se mu tiše smála.

„Pomalů dojdeš dál,“ řekla.

Poučení: I pomalý může být někdy v cíli první.

1. Pojmenuj, koho vidíš na obrázku? Vytleskej slabiky, zakresli počet do kruhů.

DIVOKÉ
PRASE

JEŽEK

 DIVOKÉ PRASE	 JEŽEK	 JELEN
 JEŠTĚRKA	 MEDVĚD	 LIŠKA
 MYŠ	 ŽÁBA	 ZAJÍC
 SOVA	 VEVERKA	 VLK

○ ○ ○ ○ ○

○ ○ ○ ○ ○

2. Ukaž dvojice – zvířata a jejich stíny...

3.

4.

Hádanky

Vlasy

DOMEČEK

Text a hudba:
Marie Kružáková

Sto-jí, sto-jí do-me-ček, me-cho-vý má dvo-re-ček.
 Kdo v něm byd-lí? Ne-ví-me. Jak to a-si zjis-tí-me?
 Ťuk, ťuk na vrát-ka - a za-čí-ná po-hád-ka...

myš?
 ňte blíž!
 ipír:
 !

Pi
 Če
 ná
 nc

íšek,
 říšek.
 žku,
 .

POJĎME SI HRÁT S POHÁDKOU:
„BOUDO, BUDKO, KDO V TOBĚ PŘEBÝVÁ?“

Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?

- 1 Byla jednou jedna louka a uprostřed louky stála stará dřevěná bouda, budka. Běžela kolem malá myška – myška Hrabalka. Postavila se před ni, zafukala na dvířka, fuk, fuk, fuk, a povídá: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“
Ale nikdo se neozval, bouda byla prázdná. Myška vlezla dovnitř a pěkně se v chaloupce zabýdla.
- 2 Skákala okolo malá žabka – žabka Kuňkalka. Uviděla boudu, budku a moc se jí líbila. Postavila se před ni, zafukala na dvířka, fuk, fuk, fuk, a povídá: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“
Z chaloupky se ozvalo: „Já myška Hrabalka. A kdo jsi ty?“
„Já jsem žabka Kuňkalka. Mohla bych tu s tebou bydlet?“
„Tak pojď dál, budeme bydlet spolu, místa je tu dost. Bude nás víc, nebudeme se bát nic.“
A žabka skočila do boudy, budky – hop. A tak tam spolu spokojeně bydlely dvě.
- 3 Jednou kolem běžel zajíček Ušáček. Uviděl boudu, budku, líbila se mu, a tak na ni zafukal: fuk, fuk, fuk. „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“
Z boudy se ozvalo: „Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka a kdo jsi ty?“
„Já jsem zajíček Ušáček. Mohl bych tu bydlet s vámi?“
„Jen pojď dál, budeme tady bydlet spolu, místa je tu dost. Bude nás víc, nebudeme se bát nic.“
A tak zajíček hop, skočil do boudy. A už tam bydleli tři.
- 4 Zanedlouho šla okolo boudy, budky liška Ryška a zafukala: fuk, fuk, fuk. „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“
Z boudy se ozvalo: „Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček a kdo jsi ty?“
„Já jsem liška Ryška. Mohla bych tu bydlet s vámi?“
„Tak pojď dál, budeme tady bydlet spolu, místa je tu dost. Bude nás víc, nebudeme se bát nic.“
A liška šup a byla v chaloupce. A už tam bydleli čtyři.
- 5 Běžel kolem vlček Šedý krček. Viděl boudu, budku a zafukal: fuk, fuk, fuk. „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“
Z boudy se ozvalo: „Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček a já liška Ryška a kdo jsi ty?“
„Já jsem vlček Šedý krček. Mohl bych tu bydlet s vámi?“
„Tak pojď dál, budeme tady bydlet spolu, místa je tu dost. Bude nás víc, nebudeme se bát nic.“
Vlček Šedý krček skočil do chaloupky a už jich tam bydlelo pět.
- 6 Šel okolo veliký medvěd Huňáč. Uviděl boudu a zafukal na ni: fuk, fuk, fuk. „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“
Z boudy se ozvalo: „Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček, já liška Ryška, já vlček Šedý krček a kdo jsi ty?“
„Já jsem medvěd Huňáč. Mohl bych tu bydlet s vámi?“
Zvířátka se podívala ocnem z chaloupky, uviděla obrovského medvěda a povídala: „Naše bouda, budka je malá a ty jsi velký, nevejdeš se sem.“
- 7 Medvěd nic nedbal, dveřmi ani oknem mu to nešlo. A tak vlezl na střechu a v tu chvíli se ozvalo: křup, křach!
V boudě to zapraskalo, a jak byla stará, tak celá spadla. Z chaloupky vyskočili myška Hrabalka, žabka Kuňkalka, zajíček Ušáček, liška Ryška, vlček Šedý Krček a medvěd Huňáč.
- 8 Ale nikomu se naštěstí nic nestalo. Zvířátka si začas společně postavila nový velký domeček a spokojeně jich v něm bydlelo všech šest.

A teď vyprávěj sám/sama!

Prohlédni si obrázky a zkus s jejich pomocí vypravovat děj pohádky.

Pro rodiče: Zpočátku dítěti s vyprávěním pomáhejte. Buďte prosím dostatečně trpěliví a vyslechněte si pokaždé pohádku celou.

Kdo žije v boudě, budce?

Zakroužkuj všechna zvířátka, která žila v boudě, budce.

Co dělají zvířátka?

Vyprávěj, co právě teď zvířátka dělají?

Pro rodiče: V tomto cvičení jsou obrázky, které vyjadřují děj. Postupně s dítětem obrázky procházíme a jednoduchými větami je popisujeme.

Kdepak jsou ta zvířátka?

Ukazuj a popisuj, kdo kde na obrázku je.

Pro rodiče: Návěk prostorové, případně pravolevé orientace. Dítě popisuje obrázek a užívá správné předložkové vazby. Doporučení: Vhodné je nejprve s dětmi probrat prostorovou orientaci v reálném prostředí. Vezmeme si např. malé autíčko a 3–4 malá zvířátka. Nejprve si o autíčku povídáme, říkáme si, kde má předek a kde zadní část s výfukem. A poté pokládáme jednotlivá zvířátka před, za, na, nad, pod autíčko a celou větou popisujeme polohu zvířátka.

Nápověda: Žabka je před boudou. Liška je za boudou. Věček je pod/před boudou. Medvěd je vlevo od boudy. Nad medvědem letí motýlek. Vlevo od medvěda je strom. Medvěd je mezi stromem a boudou. Myška je vedle boudy - vpravo od boudy. Nad boudou letí ptáček. Na střeše sedí kočka...

Liška

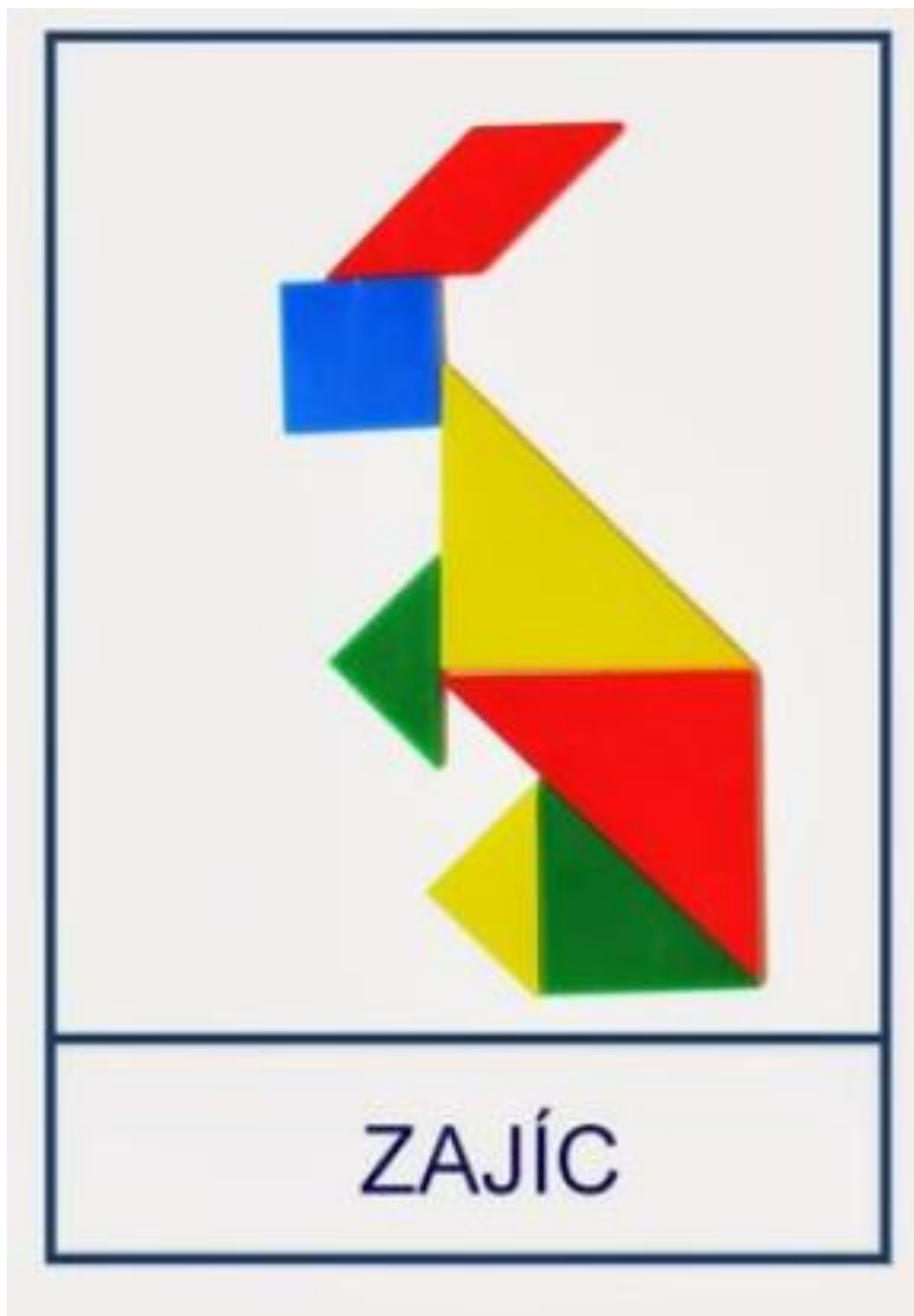
Výtvarné tvoření z tácku

Žába

Tangram

HAD